NORAKSTS
Lieta Nr.A42835709
A42-00089-12/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2012.gada 11.janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Kovaļevska,

piedaloties pieteicējas *A.Ā.* pārstāvim zvērinātam advokātam Selvim Selgam un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas pārstāvei *I.Ļ.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.Ā.* pieteikumu par Iekšlietu ministrijas 2009.gada 12.maija lēmuma Nr.69 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar */darbavieta/* (turpmāk arī – Aģentūra) 2008.gada 21.maija lēmumu Nr.19/2008 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) *A.Ā.* atzīta par vainīgu Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 36.panta pirmajā daļā norādītā pārkāpuma izdarīšanā, un pieteicējai piemērots disciplinārsods – izteikts rājiens.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[1.1] 2008.gada 12.martā Aģentūrā tika saņemta Madonas rajona tiesas 2008.gada 7.marta pavēste kriminālprocesā Nr.15890007505 ar uzaicinājumu Aģentūras pārstāvim ierasties 2008.gada 19.martā Madonas rajona tiesā, kur tiks izskatīts ar sprieduma izpildi kriminālprocesā Nr.15890007505 saistīts jautājums. Pārbaudot krimināllietas Nr.15890007505 kontroles lietas materiālus, Aģentūra konstatēja, ka 2008.gada 3.martā Aģentūra nosūtījusi Madonas rajona tiesai lūgumu Nr.27/1.1.-3921 pieņemt citu nolēmumu kriminālprocesā Nr.15890007505, jo lietisko pierādījumu uzglabāšanas izmaksas turpina pieaugt, radot valstij zaudējumus. Minētajai vēstulei tika pievienots lietisko pierādījumu un arestētās mantas saraksts KL-213, kurā norādīts, ka Aģentūra turpina uzglabāt 3600 litrus dīzeļdegvielas, 15900 litrus dīzeļdegvielai līdzīga šķidruma un 2 plastmasas kannas ar dīzeļdegvielu.

[1.2] Ar Aģentūras 2008.gada 14.aprīļa lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu Nr.11/2008 pret pieteicēju tika ierosināta disciplinārlieta, pamatojoties uz dienesta pārbaudes komisijas 2008.gada 11.aprīļa slēdzienu un Disciplināratbildības likuma 17.panta pirmo un otro daļu, 18.panta pirmās daļas 4.punktu, kā arī dienesta pārbaudes komisijas dienesta pārbaudes laikā konstatēto iesniedzējas iespējamo disciplinārpārkāpumu ar 2008.gada 3.marta vēstules Nr.27/1.1-3921 nosūtīšanu Madonas rajona tiesai, kā arī Valsts ieņēmumu dienesta Muitas kriminālpārvaldes Izmeklēšanas daļas vecākā muitas eksperta, izmeklētāja 2006.gada 15.novembra lēmuma par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem 2.punkta nepildīšanu.

[1.3] Saskaņā ar Aģentūras 2007.gada 11.jūnija reglamenta Nr.2/2007 „*/darbavieta/* reglaments" (turpmāk – Reglaments) 16.1.apakšpunktu, kā arī */amats/ A.Ā.* 2007.gada 16.marta apstiprinātā amata apraksta 5.2., 5.4., 5.6.apakšpunktiem */amats/* organizē ar krimināllietām saistīto pierādījumu vai arestētās mantas glabāšanu, realizāciju vai iznīcināšanu, atbilstoši kompetencei izstrādā Aģentūras pārvaldes kārtību, koordinē attiecīgo

Aģentūras struktūrvienību darbu saistībā ar mantas, izņemto administratīvo pārkāpumu lietās ceļu satiksmē izņemto transportlīdzekļu, uzglabāšanu, un mantas realizāciju un iznīcināšanu.

Savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 27.septembra noteikumu Nr.726 „Noteikumi par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem un arestēto mantu" (turpmāk arī - Noteikumi Nr.726) 11.2.apakšpunktu dīzeļdegvielai līdzīgā šķidruma realizācija bija jāveic uzreiz pēc šķēršļa zušanas.

Atbilstoši Reglamenta 8.2.apakšpunktam pieteicējai bija jānodrošina savas kompetences ietvaros 2008.gada 3.marta vēstules Nr.27/1.1-3921 Madonas rajona tiesai izstrādāšanu atbilstoši likumdošanas prasībām.

[1.4] Krimināprocesa Nr.15890007505 ietvaros izņemto lietisko pierādījumu glabāšanas izdevumi būtiski nepieaug, jo tie tiek uzglabāti Aģentūras nodrošinājuma daļā „*/Nosaukums/*", un līdz ar to valstij kopumā netiek nodarīti būtiski zaudējumi saistībā ar lietisko pierādījumu ilgstošu glabāšanu.

Pamatojoties uz *D.L.* sniegto informāciju, izdevumu aprēķins krimināllietā Nr.15890007505 sastādīja Ls 629,52, taču no Ministru kabineta noteikumu Nr.592 „Noteikumi par minimālo mēnešalgu un minimālo stundas tarifu likmi" 2.punkta izriet, ka par būtisku mantisku zaudējumu uzskatāms tāds zaudējums, kura apmērs disciplinārpārkāpuma izdarīšanas dienā pārsniedz Ls 800.

[1.5] Pieteicēja agrāk nav disciplināri sodīta, un pastāv vainu mīkstinošs apstāklis – viņa savu vainu daļēji atzinusi, un pārkāpums izdarīts paaugstinātas intensitātes darba apstākļos.

[2] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja Iekšlietu ministrijā. Ar Iekšlietu ministrijas (turpmāk arī – Iestāde) 2009.gada 12.maija lēmumu Nr.69 (turpmāk arī – Lēmums) Sākotnējais lēmums atzīts par tiesisku.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Sākotnējais lēmums atbilst materiālo tiesību normām un tā pamatojums attaisno pieteicējai uzlikto pienākumu. Minēto lēmumu pieņemot, ir ievērotas procesuālo tiesību normas, kas noteic administratīvās lietas ierosināšanas, informācijas iegūšanas, lietas izmeklēšanas un lēmuma pieņemšanas noteikumus, kā arī materiālās tiesību normas ir piemērotas atbilstoši disciplinārpārkāpumam. Aģentūra ir izpildījusi pieteicējas uzklausīšanas pienākumu, tas satur Administratīvā procesa likuma 67.panta otrajā daļā norādītās sastāvdaļas, kā arī Sākotnējā lēmumā ir izvērtēti disciplinārlietā esošie pierādījumi.

[2.2] Sākotnējais lēmums pieņemts, izdarot lietderības apsvērumus saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 66.panta noteikumiem. Ir ievēroti visi lietderības apsvērumu elementi – nepieciešamība, piemērojamība, vajadzība, atbilstība.

[2.3] Pieteicējai pilnībā ir jāatbild par saviem pienākumiem un to nepienācīgu izpildi. Nav pamata aizbildināties, ka lēmumu pieņemšanā vai izpildē iesniedzēja nerīkojas vienpersoniski, jo pieteicējas kā Aģentūras */amats/* pamatfunkcija ir administratīvā funkcija. Minētā funkcija iedalāma divās specializētās apakšfunkcijās, tai skaitā, organizatoriskajā, kuras būtība ir pilnvaru, uzdevumu un atbildības sadalīšana starp izpildītājiem, kā arī viņu darbības koordinācija. Iekšlietu ministrija secina, ka šo funkciju un kontroles funkciju, kas paredz regulāru organizācijas darbības izvērtēšanu, iesniedzēja neizpildīja. Tādējādi radās situācija, ka iestādes tika maldinātas no Aģentūras puses.

[2.4] Attiecībā uz interešu konfliktu norādīts, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja iespējamo interešu konflikta situāciju saista ar to, ka amatpersonas viena otrai ir padotas. Tas nav pamatots arguments, lai atzītu, ka ir pārkāpts likums „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā".

[3] 2009.gada 25.jūnijā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemts *A.Ā.* pieteikums, kurā lūgts atcelt Iekšlietu ministrijas 2009.gada 12.maija lēmumu Nr.69.

Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] Pieteicējas ieskatā tiesai jāizvērtē iespējamā pārkāpuma izdarīšanas brīdis, kā arī tas, ka 2006.gadā pieteicējai nebija noteikts ierēdņa statuss. Pieteicējai ierēdņa statuss noteikts ar Aģentūras direktora v.i. 2007.gada 15.maija rīkojumu Nr. 133p., bet ar Aģentūras direktora 2008.gada 8.februāra rīkojuma Nr.95 par realizācijas un iznīcināšanas daļu 1.punktu noteikts, ka direktors pārņem Aģentūras */amats/* pilnvaras uzdevumu došanā Aģentūras */nodaļa/* un tās vadītājam.

[3.2] Pieteicēja vienpersoniski nevar nodrošināt procesa virzītāja vai atbildīgās institūcijas amatpersonas lēmuma izpildi par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem vai izņemto mantu. Piemēram, realizācijas un iznīcināšanas procesa izpildi, katras konkrētās kontroles lietas ietvaros nodrošina ar Aģentūras direktora rīkojumu izveidota patstāvīga un neatkarīga komisija.

Turklāt uz 2007.gadā 1.janvāri Aģentūras uzskaitē bija reģistrētas l271, uz 2008.gada 1.janvāri 2116, uz 2008.gada 1.jūliju - 2703 kontroles lietas, izņemot Latvijas Administratīvo Pārkāpumu Kodeksa 257.panta kārtībā izņemto transportlīdzekļu kontroles lietas, kuras 2006.gadā bija 11 542, 2007.gadā - 12 240. Līdz ar to pieteicēja nevarēja un nevar pārzināt katras kontroles lietas ietveros esošo informāciju un tās apriti starp tiesībsargājošajām institūcijām un Aģentūru.

[3.3] Šobrīd nav skaidrs statuss Aģentūras rīcībā esošajai dīzeļdegvielai, jo tie vairs nav lietiskie pierādījumi. Savukārt Noteikumi Nr.726 noteic, ka Aģentūra un ar Aģentūras direktora rīkojumu izveidota komisija organizē un nodrošina lietisko pierādījumu realizācijas procesa izpildi. Līdz ar to *M.K.* pamatoti Madonas rajona tiesai sagatavoja informāciju 2008.gada 3.marta vēstulē Nr.27/1.1-3921, kuras pielikumā pievienotais izdevumu aprēķins 131-K-2008 un kontroles lietā esošo lietisko pierādījumu uzskaites saraksts ietvēra informāciju, ka Aģentūra nav realizējusi lietiskos pierādījumus (dīzeļdegvielu), un Madonas rajona tiesa pamatoti izrādīja ieinteresētību sprieduma precizēšanai.

[3.4] Jānorāda, ka ar Aģentūras direktora 2008.gada 18.marta rīkojumu Nr.177 par dienesta pārbaudes komisiju noteikts, ka *K.K.* ir komisijas priekšsēdētaja. *K.K.* vairākkārt aizvietoja pieteicēju tās prombūtnes laikā, līdz ar to viņai bija visas iespējas pieteicējai pārkāpumu personīgi novērst, ja vien tas faktiski būtu bijis iespējams.

[3.5] Lietisko pierādījumu pārņemšana kriminālprocesā Nr.15890007505 tika nodrošināta 2005.gada decembrī. Līdz ar to pieteicēja ir ievērojusi operativitāti darba procesa organizēšanā.

Aģentūras kontroles lietas Nr.213 ietvaros ir informācija, ka Aģentūras darbinieki, saņemot Valsts ieņēmumu dienesta Muitas kriminālpārvaldes Izmeklēšanas daļas vecākā muitas eksperta, izmeklētāja *R.V.* 2006.gada 15.novembra lēmumu par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem, operatīvi ir veikuši visas iespējamās darbības, lai uzsāktu minētajā lēmuma 2.punktā uzrādīto lielisko pierādījumu realizācijas procesu. 2006.gada 23.novembrī ievietota publikācija laikrakstā ,,Rīgas Balss" par realizācijai nodotajiem naftas produktiem; 2006.gada 1.decembrī adresēta vēstule Nr.27/1.1.-13061 ,,Latvijas sertifikācijas Centram", lai noteiktu naftas produktu kvalitātes atbilstību; 2006.gada 4.decembrī saņemts LATSERT ,,Atzinums par parauga atbilstību dīzeļdegvielai, kuru paredzēts izmantot visurgājēja tehnikai, lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros".

[3.6] Apstākļi par lēmuma par dīzeļdegvielas realizācijas operatīvas izpildes neiespējamību bija zināmi arī Aģentūras */amats/ K.K.* Par to, ka Aģentūrai likumdevēja deleģētās funkcijas par akcīzes preču (lietisko pierādījumu vai izņemtās mantas) glabāšanu, iznīcināšanu un realizāciju nebija atrunātas likumā ,,Par akcīzes nodokli", tika informēts tā brīža iekšlietu ministrs *D.J.*, kura uzdevumā tika izveidota starpinstitūciju darba grupa. Darba grupa vienojās par nepieciešamību veikt grozījumus likumā ,,Par akcīzes nodokli" 2.panta 2.^{1}daļā un 33.panta sestajā daļā, kas arī tika izdarīts.

[3.7] Sadarbības rezultātā tika izstrādāts, 2007.gada 22.martā izsludināts un Valsts

sekretāru sanāksmē 2007.gada 17.maijā izskatīts Ministru kabineta noteikumu projekts „Akcīzes preču, kuras ir lietiskais pierādījums vai arestētā manta kriminālprocesā, izņemtā administratīvo pārkāpumu lietā vai par kurām pieņemts lēmums (spriedums) par to piekritību valstij, iznīcināšanas, pārstrādes vai izmantošanas kārtība“. Tieslietu ministrija 2007.gada 11.aprīlī vēstulē Nr.1-9.1/860 izteica iebildumus par minēto Ministru kabineta noteikumu projekta virzību apstiprināšanai un jau 2007.gada novembrī no likuma „Par akcīzes nodokli“ 33.panta sestās daļas tika izslēgts noteikums, ka akcīzes preces, kuras ir lietiskais pierādījums vai arestētā manta kriminālprocesā, izņemtā manta administratīvo pārkāpumu lietā, vai par kurām ir pieņemts lēmums (spriedums) par to piekritību valstij, iznīcina, pārstrādā vai izmanto Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

Tā kā pieteicējas rīcībā bija Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošā informācija par likumdevēja neizpratni, kā sakārtot jautājumu par akcīzes preču, kuras ir lietiskais pierādījums vai arestētā manta kriminālprocesā, izņemtā manta administratīvo pārkāpumu lietā, vai par kurām ir pieņemts lēmums (spriedums) par to piekritību valstij, iznīcināšanas, pārstrādes vai izmantošanas procesu izpildi, jautājums par Aģentūras teritorijā glabāšanā esošo un realizācijas procesam nodoto akcīzes preci - naftas produktiem - netika operatīvi risināts, jo, kā minēts Sākotnējā lēmumā, valstij zaudējumi netika nodarīti.

Nav skaidrs, kāpēc ir norādīts, ka Aģentūras izdevumi par dīzeļdegvielas uzglabāšanu periodā no 2006.gada 15.novembrim līdz 2008.gada 20.martam ir Ls 629,52, jo dīzeļdegviela tika uzglabāta uz Aģentūras lietošanā esošas zemes un Aģentūrai glabāšanā esošajā tilpnē, kuru citiem nolūkiem Aģentūrai izmantot tajā laikā nebija nepieciešams. Tādējādi neatkarīgi no mantas uzglabāšanas perioda vai uzglabājamās mantas veida Aģentūra apmaksātu, piemēram, zemes nodokli vai ēku amortizācijas atskaitījumus.

Arī šobrīd dīzeļdegvielas realizācijas process nav pabeigts, lai gan ar Aģentūras direktora 2008.gada 15.aprīļa rīkojumu Nr. 232 un vēlāk ar Aģentūras direktora 2008.gada 15.aprīļa rīkojumu Nr.232 jau citā sastāvā izveidotā novērtēšanas (realizācijas) komisija savu darbu ir uzsākusi jau aprīlī.

[3.8] Sākotnējā lēmumā pieteicējai tiek pārmests, ka viņa nav nodrošinājusi lēmumu izpildes termiņu ievērošanu, proti, nekavējoties, bet ne vēlāk kā trīs darba dienu laikā. Šīs normas vairāk attiecināma uz mantas pārņemšanas procesu, pēc kura nodrošināšanas Aģentūra izvērtē un plāno tālākās darbības. Lietisko pierādījumu pārņemšana kriminālprocesā Nr.15890007505 no Aģentūras puses tika nodrošināta jau 2005.gada 9.decembrī. Turklāt, izvērtējot Aģentūras datorizētajā uzskaites programmā AKLIS uzskaitē esošo informāciju, secināms, ka Aģentūra periodā no 2005. līdz 2008.gada 1.jūlijam nevienā Aģentūras uzskaites kontroles lietā, kuras ietvaros ir pieņemts lēmums par realizāciju, nav nodrošinājusi realizācijas procesa izpildi, ievērojot Aģentūras direktora lēmumā minēto it kā Noteikumos Nr.580 un Noteikumos Nr.726 reglamentēto lēmumu izpildes termiņu - nekavējoties, bet ne vēlāk kā trīs darba dienu laikā. Minēto termiņu nevar nodrošināt tādēļ, ka Noteikumi Nr.726 un Noteikumi Nr.580 nosaka, ka Aģentūra vismaz trīs darba dienas pirms gaidāmās mantas iznīcināšanas un realizācijas procesa izpildes nodrošināšanas ievieto sludinājumu plašsaziņas līdzekļos.

[3.9] Saskaņā ar Aģentūras reglamentu darbs pie normatīvo aktu izstrādāšanas un virzības, juridiska rakstura problēmjautājumu risināšana, Aģentūras pārstāvība tiesā, iepirkumu procedūru organizēšana un konsultāciju sniegšana Aģentūras struktūrvienībām par juridiskajiem jautājumiem ir */amats/ K.K.* un viņas pakļautībā esošo struktūrvienību darbinieku kompetencē. *K.K.* bija arī personīgi iesaistīta Aģentūras par mantas (akcīzes preces) realizāciju, uzglabāšanu, pārvietošanu un iznīcināšanu problēmu risināšanā. Līdz ar to Sākotnējais lēmums pieņemts, neievērojot Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 4.panta noteikumus, jo pieteicēja vienpersoniski nerisina Noteikumu Nr.726 un Noteikumu Nr.580 izpildes nodrošināšanu Aģentūrā un nevar nodrošināt problēmjautājumu risinājumu, kas ir likumdevēja kompetencē.

[3.10] Sākotnējā lēmuma pieņemšanā nav nodrošināta Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 1.panta noteikumu ievērošana, jo dīzeļdegvielas realizācijas procesa izpilde nav nodrošināta, 2009.gada 22.aprīlī tā tika nodota izlietošanai Rēzeknes pašvaldības uzņēmumam. Tātad šai konkrētajai dīzeļdegvielas realizācijas procesa operatīvas izpildes neiespējamībai bija savs pamatojums, līdz ar to lietā esošā informācija tika izvērtēta vienpusēji.

[3.11] Iekšlietu ministrija nav ņēmusi vērā pieteicējas viedokli, kā arī nav ņēmusi vērā apstākļus, ka Iekšlietu ministrija nevar izskatīt pieteicējas sūdzību par Sākotnējā lēmuma atcelšanu, jo atrodas interešu konfliktā sakarā ar Administratīvajā rajona tiesā pārsūdzēto Iekšlietu ministrijas 2009.gada 30.janvāra lēmumu Nr.14 par disciplinārsoda piemērošanu pieteicējai. Šo lēmumu pieņēmis iekšlietu ministrs, un disciplinārlietu izmeklēja vairāku struktūrvienību vadītāji, kā arī komisiju vadīja valsts sekretāra vietnieks. Līdz ar to Iekšlietu ministrijas amatpersonas nevarēja izskatīt pieteicējas sūdzību, jo atradās interešu konfliktā, jo iekšlietu ministra tiešajā padotībā strādā valsts sekretārs, kuram padoti valsts sekretāra vietnieki, savukārt tiem padoti departamentu direktori un nodaļu vadītāji, kuriem, likumsakarīgi, padoti referenti vai juriskonsulti.

[4] 2009.gada 24.septembrī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemts Iekšlietu ministrijas paskaidrojums par pieteikumu. Iestāde pieteikumu lūdz noraidīt, pamatojot paskaidrojumu ar Lēmumā ietvertajiem apsvērumiem. Papildus norādīts, ka pieteicējas kā Aģentūras */amats/* pamatfunkcija ir administratīvā, kas iedalāma divās specializētās apakšfunkcijās, tai skaitā, organizatoriskajā, kuras būtība ir pilnvaru, uzdevumu un atbildības sadalīšanā izpildītāju starpā, kā arī viņu darbības koordinācijā, secināms, ka minēto funkciju pieteicēja neizpildīja, un pieteicēja kopumā nekontrolēja uzdevumu, līdz ar to iestādes no Aģentūras puses tika maldinātas.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

Iestādes pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikumu ir jāapmierina.

[7] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja atzīta par vainīgu Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 36.panta pirmajā daļā minētā pārkāpuma izdarīšanā, un viņai piemērots disciplinārsods – izteikts rājiens.

Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 36.panta pirmā daļa noteica, ka par amata pienākumu, konkrēta rīkojuma vai uzdevuma nepamatotu nepildīšanu vai novēlotu, nolaidīgu vai nekvalitatīvu pildīšanu izsaka rājienu vai samazina mēnešalgu uz laiku no trim mēnešiem līdz vienam gadam, ieturot līdz 20 procentiem no mēnešalgas. No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja sodīta tieši par amata pienākumu nepamatotu nepildīšanu vai novēlotu, nolaidīgu vai nekvalitatīvu pildīšanu.

No lietas materiāliem izriet, ka Iestādes ieskatā pieteicēja izdarīja divus disciplinārpārkāpumus: 1) nenodrošināja 2008.gada 3.marta vēstules Nr.27/1.1-3921 Madonas rajona tiesai izstrādāšanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām un 2) nav savlaicīgi veikusi nepieciešamās darbības, lai nodrošinātu Valsts ieņēmumu dienesta Muitas kriminālpārvaldes Izmeklēšanas daļas vecākā muitas eksperta, izmeklētāja *R.V.* 2006.gada

15.novembra lēmuma par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem 2.punkta izpildi.

Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai iestāde ir pamatoti konstatējusi, ka pieteicēja nav pildījusi amata pienākumus.

[8] Sākotnējā lēmumā ir norādīts, ka saistībā ar vēstules Madonas rajona tiesai izstrādāšanu ir pārkāpts amata apraksta 5.7.apakšpunktā minētais pienākums. Amata apraksta 5.7.punktā bija noteikts, ka pieteicējas kā */amats/* pienākums ir savas kompetences ietvaros nodrošināt rīkojumu un citu administratīvo aktu izstrādāšanu atbilstoši likumdošanas prasībām, kā arī veikt administratīvo saraksti.

Tiesa konstatē, ka minēto vēstuli sagatavoja Aģentūras Izņemto lietu kontroles daļas vecākā referente. Ne Lēmumā ne lietas materiālos nav tieši norādīts, kādas darbības pieteicējai bija jāveic, lai nodrošinātu vēstules atbilstību normatīvo aktu prasībām. No lēmuma par disciplinārlietas ierosināšanu noprotams, ka pieteicējai bija jāveic vēstulē norādītās informācijas pārbaudi. Ja Iestādes ieskatā pieteicējai pašai bija jāpārbauda visi konkrētās kontroles lietas dokumenti, tad tiesas ieskatā vērā ņemami pieteicējas argumenti par šādu lietu skaitu. Pieteicēja ir norādījusi, ka uz 2008.gada 1.janvāri Aģentūrā bija reģistrētas 2116 kontroles lietas un ka šādas tipveida vēstules bijis apmēram simts. Iestāde šos faktus nav apstrīdējusi. Ņemot vērā minēto, tiesas ieskatā katrā kontroles lietā esošo dokumentu pārbaude nebija ne iespējama, ne arī pareiza no efektīvas darba organizācijas viedokļa, jo tādējādi pieteicēja faktiski dublētu vēstules sagatavotājas darbu. Turklāt no lietas materiāliem arī neizriet, ka vēstules sagatavotāja būtu vērsusi pieteicējas uzmanību uz to, ka šajā lietā jau ir procesa virzītāja lēmums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem vai kā citādi norādījusi, ka tā nav tipiska lieta, kas varētu būt par iemeslu, lai pieteicēja personīgi pārbaudītu kontroles lietā esošos dokumentus. Ja Iestāde uzskatīja, ka pieteicējai bija jāveic kādas citas darbības, tad tiesa konstatē, ka Lēmumā nav norādīts, kādas tieši darbības pieteicējai būtu bijis jāveic, lai nodrošinātu kontroli. No lietas materiāliem arī izriet, ka disciplinārlietas ietvaros nav analizēts, kādi kontroles mehānismi vispār pastāv attiecībā uz šādām vēstulēm vai ka tādi nepastāv, nav analizēts, vai pieteicēja ir devusi rīkojumus par to, kā šādas vēstules ir izstrādājamas, lai nodrošinātu to atbilstību normatīvo aktu prasībām. Līdz ar to tiesas ieskatā nav saprotams, kādas tieši darbības kontroles funkciju ietvaros pieteicējai bija jāveic un kuras no tām pieteicēja nav veikusi. Disciplinārlietā vienkārši ir konstatēts fakts, ka ir sagatavota normatīvo aktu prasībām neatbilstoša vēstule. Taču disciplinārlietas materiāli neļauj saprast to, kāpēc pie atbildības ir saukta tieši pieteicēja, nevis, piemēram, vēstules sagatavotāja.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums šajā daļā nav pienācīgi pamatots, jo no tā nevar saprast, kāpēc tieši pieteicēja ir saukta pie atbildības. Līdz ar to arī tiesa nevar pārbaudīt, vai pieteicēja pie atbildības saukta pamatoti. Turklāt, ja Iestāde būtu pienācīgi izvērtējusi to, kādas tieši darbības kontroles funkciju ietvaros pieteicējai bija jāveic, tad tiesas ieskatā nav izslēgta iespēja, ka Lēmums būtu ar atšķirīgu saturu. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pamatojuma principa pārkāpums šajā gadījumā ir vērtējams kā būtisks procesuālas pārkāpums. Līdz ar to šī pārkāpuma dēļ Lēmumu šajā daļā ir jāatceļ.

[9] Saistībā ar lēmuma par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem 2.punkta izpildi Sākotnējā lēmumā ir norādīts, ka pieteicēja nepamatoti nav pildījusi vai novēloti, nolaidīgi vai nekvalitatīvi pildījusi amata apraksta 5.2., 5.4. un 5.6.apakšpunktā un Reglamenta 16.1.apakšpunktā minētos amata pienākumus.

[9.1] Amata apraksta 5.2.punktā */amats/* bija noteikts pienākums saskaņā ar procesa virzītāja vai atbildīgās amatpersonas (institūcijas) lēmumu organizēt mantas realizāciju vai iznīcināšanu, ja tā ātri bojājas un to nevar atdot īpašniekam vai ja tās ilgstoša uzglabāšana rada zaudējumus valstij. Amata apraksta 5.4.punktā bija ietverts pienākums atbilstoši kompetencei izstrādāt aģentūras pārvaldes kārtību, koordinēt attiecīgo aģentūras

struktūrvienību darbu saistībā ar mantas, izņemot administratīvo pārkāpumu lietās ceļu satiksmē izņemto transportlīdzekļu, uzglabāšanu un mantas realizāciju un iznīcināšanu. Savukārt amata apraksta 5.6.punktā bija noteikts pienākums ievērot Latvijas republikas likumus un likumdošanas aktus, Ministru kabineta, Iekšlietu ministrijas un citu valsts pārvaldes institūciju lēmumus, rīkojumus un noteikumus. Reglamenta 16.1.apakšpunktā bija noteikts, ka */amats/* organizē ar kriminālietām saistīto lietisko pierādījumu vai arestētās mantas glabāšanu, realizāciju vai iznīcināšanu.

[9.2] Tiesa konstatē, ka atbilstoši Reglamenta 8.2.2.punktam 2008.gada 14.martam */amats/* bija pakļauta */nodaļa/*. Atbilstoši Reglamenta 28.3.1.apakšpunktu */nodaļa/* saskaņā ar procesa virzītāja nolēmumu organizē ar kriminālietām saistīto lietisko pierādījumu realizāciju vai iznīcināšanu. Savukārt atbilstoši Reglamenta 22.2.apakšpunktam Aģentūras struktūrvienības vadītājs plāno, vada, organizē un koordinē sev pakļautās struktūrvienības darbu, kā arī kontrolē sev pakļautai struktūrvienībai uzticēto uzdevumu izpildi. */nodaļa/* vadītāja amata apraksta 5.4.apakšpunktā bija noteikts, ka vadītāja pienākums ir organizēt daļai noteikto uzdevumu savlaicīgu un kvalitatīvu izpildi. Savukārt šī amata apraksta 5.8.apakšpunktā bija noteikts pienākums „nodrošināt darba procesa ar kriminālprocesa ietvaros izņemtajiem lietiskajiem pierādījumiem realizācijas vai iznīcināšanas procesa organizēšanu saskaņā ar procesa virzītāja nolēmumu kriminālietā".

[9.3] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka primārā atbildība par kriminālprocesa ietvaros izņemto lietisko pierādījumu realizēšanu un iznicināšanu bija */nodaļa/* un šīs daļas vadītājam bija pienākums organizēt daļas darbu un kontrolēt daļas uzdevumu izpildi. Tas nozīmē, ka pieteicējas pienākumos neietilpa tiešā veidā organizēt izņemto lietisko pierādījumu realizāciju un iznīcināšanu, jo tādējādi pieteicēja dublētu daļas vadītāja darbu. Taču neskatoties uz to, ne disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas atzinumā, ne Sākotnējā lēmumā, ne arī Lēmumā nav vērtēta */nodaļa/* vadītāja atbildība un nav arī nodalīta pieteicējas un */nodaļa/* vadītāja kompetence kriminālprocesa ietvaros izņemto lietisko pierādījumu realizēšanā un iznicināšanā. Lēmumā nav norādīts, kādas darbības tieši pieteicējai bija jāveic kā */amats/*. Lietas materiālos iestādes ir skaidrojušas, kāpēc atbilstoši normatīvajiem aktiem lietisko pierādījumu realizācija bija iespējama, taču no lietas materiāliem nav saprotams, kas tieši pieteicēja bija jādara organizatoriskās un kontroles funkciju ietvaros, lai nodrošinātu lēmuma par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem 2.punkta izpildi. Disciplinārlietā vienkārši ir konstatēts, ka izpilde nav nodrošināta, taču nav notikusi visu iesaistīto personu atbildības izvērtēšana. Ņemot vērā minēto, tiesas ieskatā no Lēmuma nav saprotams, kāpēc pie disciplināratbildības ir saukta tieši pieteicēja un nevis, piemēram, */nodaļa/* vadītājs.

Tiesa uzskata, ka tādējādi Iestāde ir pieļāvusi pamatojuma principa pārkāpumu. Šī pārkāpuma rezultātā pieteicējai varēja nebūt pilnībā skaidrs, kāpēc tieši viņa tiek saukta pie atbildības. Tā kā Lēmumā nav norādīta kompetenču sadale starp pieteicēju un */nodaļa/* vadītāju, un arī tas, tieši kādas darbības pieteicējai bija jāveic, tad arī tiesa nevar pārbaudīt, vai pieteicēja pie atbildības saukta pamatoti. Turklāt, ja Iestāde izvērtētu arī */nodaļa/* vadītāja kompetenci, tad pastāv iespēja, ka Lēmums būtu ar atšķirīgu saturu. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pamatojuma principa pārkāpums šajā gadījumā ir vērtējams kā būtisks procesuālas pārkāpums. Līdz ar to šī pārkāpuma dēļ Lēmumu arī šajā daļā ir jāatceļ.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.–251., 253. un 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt *A.Ā.* pieteikumu par Iekšlietu ministrijas 2009.gada 12.maija lēmuma Nr.69 atcelšanu.

Atcelt Iekšlietu ministrijas 2009.gada 12.maija lēmumu Nr.69 no tā pieņemšanas dienas.

Piedzīt no atbildētājas – Latvijas Republikas – par labu *A.Ā.* samaksāto valsts nodevu Ls 20 (divdesmit latu) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) A.Kovaļevska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese_____A.Kovaļevska
Rīgā 2012.gada 11.janvārī